

Bruksela, 16 grudnia 2024 r.
(OR. en)

16901/24

DEVGEN 206
RELEX 1604
ALIM 19
COHAFA 87
ACP 134
COAFR 442
COEST 743
SUSTDEV 131
GLOBAL GATEWAY 42
FAO 50

WYNIK PRAC

Od: Sekretariat Generalny Rady

Data: 16 grudnia 2024 r.

Do: Delegacje

Nr poprz. dok.: 15264/24

Dotyczy: Zwiększenie wsparcia Drużyny Europy na rzecz światowego
bezpieczeństwa żywnościowego i żywienia
– Konkluzje Rady (16 grudnia 2024 r.)

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie zwiększenia wsparcia Drużyny Europy na rzecz światowego bezpieczeństwa żywnościowego i żywienia zatwierdzone przez Radę na jej 4070. posiedzeniu, które odbyło się w dniu 16 grudnia 2024 r.

Konkluzje Rady w sprawie zwiększenia wsparcia Drużyny Europy na rzecz światowego bezpieczeństwa żywnościowego i wyżywienia

Rada przywołuje swoje konkluzje w sprawie reakcji Drużyny Europy z 2022 r. opartej na solidarności, zrównoważonej produkcji, odporności i transformacji systemów żywnościowych, ułatwianiu handlu i skutecznym multilateralizmie. W związku z pogłębiającym się brakiem bezpieczeństwa żywnościowego na całym świecie Rada potwierdza, że należy nadal angażować się we wspieranie światowego bezpieczeństwa żywnościowego i wyżywienia oraz wzmacniać i zwiększać postępy w zakresie czterech filarów działania.

KONTEKST GEOPOLITYCZNY

1. Rada jest nadal głęboko zaniepokojona bezprecedensowym poziomem braku bezpieczeństwa żywnościowego, który wpływa na podatne na zagrożenia grupy społeczne na całym świecie. W *Global Report on Food Crises and State of Food Security and Nutrition in the World* (Globalnym sprawozdaniu na temat kryzysów żywnościowych oraz stanu bezpieczeństwa żywnościowego i wyżywienia na świecie) (SOFI) jako jedną z głównych przyczyn braku bezpieczeństwa żywnościowego wskazano źródłowe przyczyny braku bezpieczeństwa (ubóstwo i nierówności) spotęgowane przez konflikty. Rada uznaje, że poważny brak bezpieczeństwa żywnościowego, oprócz konfliktów zbrojnych często wywoływany jest przez wzajemne zależności pomiędzy wstrząsami gospodarczymi a leżącym u ich podstaw ubóstwem, słabościami strukturalnymi i innymi aspektami podatności na zagrożenia, obok zmiany klimatu, utraty różnorodności biologicznej i ekstremalnych zdarzeń pogodowych.
2. Światowe bezpieczeństwo żywnościowe nabiera coraz bardziej geopolitycznego charakteru, a żywność jest wykorzystywana jako broń. Rada wzywa Komisję, Wysokiego Przedstawiciela i państwa członkowskie, aby działali na rzecz przestrzegania międzynarodowego prawa humanitarnego, pociągnięcia do odpowiedzialności za naruszenia oraz systematycznego wdrażania rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2417, w której potępia się stosowanie głodzenia jako taktyki wojennej. Rada przypomina, że celowe stosowanie głodzenia ludności cywilnej i bezprawne odmawianie dostępu do pomocy humanitarnej oraz pozbawianie ludności cywilnej podstawowych zasobów jako taktyki wojennej stanowi zbrodnię wojenną w rozumieniu Rzymskiego Statutu MTK.

3. Rada potępia nieuzasadnioną, niesprowokowaną i nielegalną wojnę napastniczą Rosji przeciwko Ukrainie, w tym wykorzystywanie przez Rosję żywności jako broni, celowe niszczenie ukraińskiej infrastruktury rolnej, a także portów zbożowych, obiektów magazynowych i instalacji eksportowych, ataki na statki handlowe przewożące ukraińskie zboża oraz masowe rozmieszczanie min lądowych i innych wybuchowych pozostałości wojennych. Wpływa to negatywnie na produkcję i dostawy żywności oraz ma dramatyczne konsekwencje dla podatnych na zagrożenia grup społecznych na całym świecie, w szczególności powodując zmienność cen i poważne zakłócenia w produkcji i dostawach żywności. Rada stwierdza, że najbardziej dotyka to państwa najsłabiej rozwinięte i niestabilne, w wysokim stopniu uzależnione od dostaw i przywozu żywności, w szczególności państwa, na które najmocniej oddziałuje rosyjska inwazja na Ukrainę oraz państwa w największym stopniu dotknięte zmianą klimatu.
4. Rada pochwała zaangażowanie Ukrainy na rzecz światowego bezpieczeństwa żywnościowego, w tym wysiłki na rzecz zapewnienia, aby produkty żywnościowe mogły dotrzeć na światowy rynek, i program „Ziarno z Ukrainy”. Rada przypomina o wymiarze bezpieczeństwa żywnościowego i wyżywienia uwzględnionym we wspólnym komunikacie przyjętym na szczycie w sprawie pokoju w Ukrainie w czerwcu 2024 r. i wyraża uznanie dla dalszych zobowiązań w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego, aby utrzymywać przepływ zbóż i produktów rolnych na rynek światowy. Rada podkreśla, jak ważne jest przeciwstawianie się manipulowaniu przez Rosję informacjami i jej ingerencjom w informacje, w tym działaniom na rzecz dezinformacji i destabilizacji, które stają na przeszkodzie wysiłkom służącym bezpieczeństwu żywnościowemu i wyżywieniu. Rada uznaje również pilną potrzebę rozminowywania ukraińskich gruntów rolnych i wspierania rozwoju ukraińskich systemów rolnych i żywnościowych w celu zapewnienia przystępnej cenowo i dostępnej żywności dla najbardziej narażonych krajów świata.
5. Jak podkreślono w najnowszej Zintegrowanej Klasyfikacji Fazy Bezpieczeństwa Żywnościowego (IPC) konkretne regiony borykają się z poważnymi kryzysami żywnościowymi, w których znaczna część ludności doświadcza wysokiego poziomu poważnego braku bezpieczeństwa żywnościowego i niedożywienia oraz jest zagrożona głodem.
6. Eskalacja konfliktu i działań wojennych w Strefie Gazy od 7 października 2023 r. doprowadziła do kryzysu humanitarnego na ogromną skalę, a poziom braku bezpieczeństwa żywnościowego i niedożywienia jest katastrofalny, co udokumentowano w sprawozdaniu IPC. Rada wzywa do natychmiastowego zawieszenia broni, bezwarunkowego uwolnienia wszystkich zakładników, a także do pełnego, szybkiego, bezpiecznego i niezakłóconego dostępu do pomocy humanitarnej na dużą skalę dla Palestyńczyków będących w potrzebie. W tym kontekście podkreślamy zasadniczą rolę ONZ i jej agencji, w szczególności UNRWA, która zapewnia kluczowe wsparcie ludności cywilnej, zarówno w Strefie Gazy, jak i w regionie.

7. Konflikt w Sudanie doprowadził do jednego z najpoważniejszych kryzysów głodowych; w niektórych częściach kraju panuje klęska głodu (etap 5 IPC), co potwierdzono w najnowszym sprawozdaniu IPC. Około 6 mln osób znajduje się w sytuacji nadzwyczajnego poziomu braku bezpieczeństwa żywnościowego (etap 4 IPC), przy czym poziom ostrego niedożywienia jest krytycznie wysoki. Rada wzywa do natychmiastowego zawieszenia broni i podkreśla, że należy niezwłocznie zapewnić ratującą życie pomoc żywnościową i przeprowadzić operacje humanitarne, wolne od przeszkód biurokratycznych i administracyjnych, aby zapobiec dalszej eskalacji klęski głodu i śmierci niezliczonej liczby osób.
8. Rada ponownie podkreśla pilną potrzebę wzmocnienia podejścia opartego na powiązaniach między aspektami humanitarnymi a rozwojowymi i pokojowymi (HDP) w zapobieganiu brakowi bezpieczeństwa żywnościowego i reagowaniu nań, co ma zasadnicze znaczenie dla przerwania cyklu kryzysu żywnościowego i żywieniowego, zwłaszcza w sytuacjach braku stabilności i występowania konfliktu. Podejście to powinno zapewnić w razie potrzeby skuteczne mechanizmy pomocy, ale także przyczynić się do budowania długoterminowego bezpieczeństwa żywnościowego, utrzymania i budowania odporności i funkcjonalności zrównoważonych systemów żywnościowych, umożliwić społecznościom lokalnym zabezpieczenie źródeł utrzymania, wzmocnić pokojowe i sprzyjające włączeniu społecznemu społeczności oraz dostosować rolnictwo i systemy żywnościowe do zmiany klimatu.
9. Rada zobowiązała się zapewniać odpowiednią spójność polityki i powiązanie między wewnętrznymi i zewnętrznymi politykami UE w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego i wyżywienia. W związku z tym Rada wzywa do wzmocnienia współpracy z partnerami z myślą o współpracy w zakresie przejścia na zrównoważone systemy żywnościowe zgodnie z krajowymi ścieżkami określonymi w związku ze szczytem ONZ w sprawie systemów żywnościowych oraz o reagowanie na obawy tych partnerów, których dotyczą przepisy UE.

SOLIDARNOŚĆ

10. Przywołując konkluzje Rady w sprawie wyeliminowania luki w finansowaniu pomocy humanitarnej¹, Rada ponownie podkreśla potrzebę dalszego aktywnego angażowania się w intensyfikację wysiłków na rzecz wyeliminowania luki w finansowaniu pomocy humanitarnej. W kontekście braku bezpieczeństwa żywnościowego i niedożywienia takie działania przyczynią się do zapewnienia ratującej życie pomocy żywnościowej zgodnie z zasadami humanitarnymi oraz do ułatwienia przejścia na zrównoważone, odporne i sprzyjające włączeniu społecznemu systemy żywnościowe, zgodnie z powiązaniem między aspektami humanitarnymi a rozwojowymi i pokojowymi. Rada potwierdza wspólne zobowiązanie UE do przekazania do 2030 r. co najmniej 0,7 % łącznego dochodu narodowego brutto (DNB) jako oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA) i zachęca państwa członkowskie do kontynuowania wysiłków na rzecz wyeliminowania luki w finansowaniu pomocy humanitarnej.

¹ Dok. 9598/23.

11. Dostęp pomocy humanitarnej do osób będących w potrzebie ma nadal kluczowe znaczenie dla zwiększenia światowego bezpieczeństwa żywnościowego i wyeliminowania głodu. Rada potwierdza, że wszystkie strony konfliktów zbrojnych mają na mocy międzynarodowego prawa humanitarnego obowiązek umożliwienia i ułatwienia bezpiecznego, szybkiego, bezwarunkowego i niezakłóconego przepływu pomocy humanitarnej i pilnej pomocy żywnościowej dla ludności cywilnej w potrzebie, w tym w sytuacjach dotkliwego braku bezpieczeństwa żywnościowego. Zapewnienie ochrony ludności i infrastruktury cywilnej ma zasadnicze znaczenie dla zapobiegania głodowi i ograniczania go.
12. Rada uznaje nadzwyczajne wysiłki pracowników organizacji humanitarnych i z zadowoleniem przyjmuje nadzwyczajne wsparcie udzielane przez agencje ONZ, międzynarodowe i lokalne organizacje pozarządowe, Międzynarodowy Ruch Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca oraz innych partnerów w odpowiedzi na konflikty, przemoc polityczną, klęski żywiołowe i wstrząsy klimatyczne, a także wzywa ich do dalszego udzielania wsparcia i poszukiwania synergii w zakresie wywierania wpływu w terenie.
13. Rada podkreśla potrzebę szybkiego zwiększenia wydajności i skuteczności pomocy humanitarnej, w tym poprzez innowacyjne podejścia, takie jak działania wyprzedzające. Należy je wdrożyć m.in. poprzez poprawę praktyk dotyczących ukierunkowania pomocy, oceny źródłowych przyczyn, zdolności reagowania i ukierunkowanych rozwiązań, w tym transferów pieniężnych jako preferowanego sposobu udzielania pomocy żywnościowej ze względu na ich opłacalność. W stosownych przypadkach pomoc pieniężna powinna być również powiązana z odpowiednim systemem ochrony socjalnej wspieranym przez podmioty działające na rzecz rozwoju. W miarę możliwości podmioty działające na rzecz rozwoju powinny uzupełniać działania humanitarne długoterminowymi inicjatywami rozwojowymi, w tym środkami budowania zdolności w celu wzmocnienia odporności. Gotowość na wypadek klęsk żywiołowych, działania wyprzedzające i wczesne ostrzeżenie, a także budowanie odporności mają kluczowe znaczenie dla ochrony bezpieczeństwa żywnościowego i wyżywienia społeczności oraz dla ratowania życia i źródeł utrzymania.
14. Rada przypomina, że programy ochrony socjalnej, w szczególności siatki bezpieczeństwa socjalnego zapewniające wielofunkcyjną pomoc pieniężną, programy posiłków w szkołach i ochronę socjalną ukierunkowaną na zaspokojenie potrzeb żywieniowych są kluczowymi narzędziami zwiększania odporności ludności dotkniętej kryzysem i łagodzenia negatywnych skutków wstrząsów, w tym okresów braku bezpieczeństwa żywnościowego i niedożywienia. Rada podkreśla potrzebę powiązania, w miarę możliwości i w stosownych przypadkach, przekazywania środków pieniężnych w ramach działań humanitarnych z istniejącymi systemami ochrony socjalnej z myślą o długoterminowym oddziaływaniu oraz potrzebę rozszerzenia wsparcia dla takich systemów, w tym promowania programów ochrony socjalnej reagujących na nagłe zmiany, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedzialności na szczeblu krajowym oraz jasnych strategii wyjścia i przekazania.

15. Rada uznaje potrzebę dostosowania istniejących mechanizmów finansowania, takich jak dotacje, gwarancje, pożyczki preferencyjne, współfinansowanie oraz finansowanie mieszane i ubezpieczenie mieszane, i zachęca do mobilizacji zasobów krajowych i kapitału prywatnego w celu lepszego wspierania inicjatyw w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego i wyżywienia w krajach o niskim dochodzie, w niestabilnych sytuacjach i podczas przedłużających się kryzysów humanitarnych, a także w celu zapewnienia lepszego dostępu do finansowania na szczeblu lokalnym oraz dla osób znajdujących się w trudnej sytuacji i zmarginalizowanych.
16. Rada dostrzega, że brak bezpieczeństwa żywnościowego i niedożywienie w nieproporcjonalnym stopniu dotyka kobiety i dziewczęta, utrwalając cykl niedożywienia, pogarszając negatywne skutki dla zdrowia i zwiększając ryzyko przemocy seksualnej w konfliktach zbrojnych. Rada potwierdza swoje zaangażowanie na rzecz propagowania praw kobiet i dziewcząt, równości płci oraz wzmocnienia pozycji kobiet i dziewcząt jako priorytetu we wszystkich obszarach działania. Rada wzywa Komisję do zajęcia się brakiem bezpieczeństwa żywnościowego w kontekście płci za pomocą transformacyjnych podejść, które dotyczą przyczyn źródłowych nierówności płci, ze szczególnym uwzględnieniem przeciwdziałania dyskryminacji krzyżowej. Rada z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie dobrowolnych wytycznych Komitetu ds. Światowego Bezpieczeństwa Żywnościowego dotyczących równouprawnienia płci oraz wzmocnienia pozycji kobiet i dziewcząt, a jednocześnie podtrzymuje swoje zobowiązanie dotyczące nowego Europejskiego konsensusu w sprawie rozwoju. Rada wzywa również do poprawy analizy i zrozumienia zróżnicowanych pod względem płci skutków braku bezpieczeństwa żywnościowego oraz reakcji na te skutki, w przypadku których kluczowe znaczenie ma dostarczanie danych zdezagregowanych według płci, wieku i niepełnosprawności.
17. UE i jej państwa członkowskie będą nadal wносить wkład w międzynarodowe inicjatywy mające na celu pomoc globalnym partnerom w osiągnięciu stabilności makroekonomicznej oraz, w razie potrzeby, w zarządzaniu i restrukturyzacji długów, a także w staraniach na rzecz ograniczenia krajowej inflacji cen żywności. Obejmuje to wdrażanie opracowanych przez grupę G-20/Klub Paryski wspólnych ram postępowań oddłużeniowych wykraczających poza inicjatywę na rzecz zawieszenia obsługi długu (DSSI). UE będzie współpracować z międzynarodowymi instytucjami finansowymi, takimi jak MFW i Grupa Banku Światowego. Rada z zadowoleniem przyjmuje w szczególności *Global Challenge Programme on Food and Nutrition Security* (Program dotyczący globalnego wyzwania w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego i wyżywienia) Grupy Banku Światowego i wzywa do osiągnięcia ambitnego poziomu 21. rundy uzupełnienia funduszy Międzynarodowego Stowarzyszenia Rozwoju, które to uzupełnienie będzie również korzystne dla bezpieczeństwa żywnościowego i wyżywienia.

PRODUKCJA

18. Rada podkreśla potrzebę zrównoważonej transformacji rolnictwa i systemów żywnościowych, w tym dostępnych i odpornych systemów nasiennych, z uwzględnieniem zrównoważoności pod względem gospodarczym, społecznym i ekologicznym, aby osiągnąć bezpieczeństwo żywnościowe. Transformacja ta powinna w większym stopniu uwzględniać problemy strukturalne, takie jak malejące zasoby naturalne, zwiększona presja na grunty, oceany i wody śródlądowe, utrata różnorodności biologicznej, niedobór wody, zwiększona degradacja gleby, strata i marnotrawienie żywności oraz rosnąca niestabilność i nierówności. Skutki zmiany klimatu, w szczególności przedłużające się susze oraz niszczące opady deszczu i powodzie, pogłębiają te problemy i wpływają na odporność społeczności, wymuszając wysiedlenia oraz nasilając konflikty i niepokoje społeczne. Rada uznaje również rolę rolnictwa i systemów żywnościowych w kontekście zmiany klimatu i w związku z tym wzywa do propagowania praktyk rolniczych odpornych na zmianę klimatu, w tym poprzez finansowanie działań w związku ze zmianą klimatu.
19. Małe gospodarstwa rolne, rolnicy pracujący na własne potrzeby, rolnicy prowadzący gospodarstwa rodzinne, producenci z sektora rybołówstwa i akwakultury, a także mikroprzedsiębiorstwa oraz małe i średnie przedsiębiorstwa rolne (MMŚP) mają kluczowe znaczenie dla lokalnego, regionalnego i globalnego bezpieczeństwa żywnościowego i wyżywienia. Rada uznaje pilną potrzebę sprawiedliwej transformacji w kierunku zrównoważonego, inkluzywnego i odpornego światowego rolnictwa i systemów żywnościowych i przypomina o Europejskim Zielonym Ładzie, strategii „Od pola do stołu” i krajowych ścieżkach określonych w związku ze szczytem ONZ w sprawie systemów żywnościowych w 2021 r. Rada zobowiązuje się do opracowania i wspierania wielosektorowych i wielostronnych strategii i działań na rzecz tworzenia lub wzmocnienia zrównoważonych, odpornych i lokalnych łańcuchów wartości w rolnictwie, które wspierają kraje w zmniejszaniu wpływu globalnych wahań gospodarczych na przywóz do nich kluczowych środków produkcji, przy wsparciu ze strony rolnictwa ekologicznego i przetwórstwa żywności, a także praktyk agroekologicznych i innych innowacyjnych podejść.
20. Przywołując owocne dyskusje na temat rolnictwa i zrównoważonego rozwoju na szóstym szczycie UE-UA w lutym 2022 r. oraz toczące się od niedawna konsultacje na temat kompleksowego programu rozwoju rolnictwa w Afryce (CAADP) po deklaracji z Malabo, które mają zostać zakończone na początku 2025 r. w Kampali, Rada uznaje potrzebę zwrócenia szczególnej uwagi na bezpieczeństwo żywnościowe i wyżywienie w Afryce. Rada wspiera Unię Afrykańską w realizacji ram z Kampali.

21. Rada apeluje o dalsze inwestycje w ramach strategii Global Gateway w ramach podejścia „Drużyna Europy”, ukierunkowane na kluczowe łańcuchy wartości (w tym transport i przechowywanie w krajach partnerskich) i korytarze strategiczne, przyczyniające się do bezpieczeństwa żywnościowego, żywienia i przejścia krajów podatnych na zagrożenia na zrównoważone, odporne i bogate w składniki odżywcze systemy żywnościowe. Inwestycje te służą osiągnięciu celu zrównoważonego rozwoju nr 2 i innych celów Agendy 2030, jednocześnie nie pozostawiając nikogo w tyle. Powinny one opierać się na podejściu 360 stopni, które dotyczy ubóstwa i nierówności płci, oraz promować zaangażowanie państwa i społeczeństwa obywatelskiego, jak również sektora prywatnego, i które to podejście uwzględnia kluczowe zasady zrównoważoności, skalowalności, inkluzywności i partnerstw. Ponadto Rada popiera stosowanie całościowego podejścia do rolnictwa i systemów żywnościowych z myślą o zwiększeniu lokalnej produkcji na rzecz bezpieczeństwa żywnościowego i wyżywienia oraz odporności na wstrząsy.

HANDEL

22. Rada podkreśla, że powszechny, oparty na zasadach, otwarty, niedyskryminacyjny i sprawiedliwy wielostronny system handlowy może znacząco stymulować rozwój na całym świecie i przyczyniać się do bezpieczeństwa żywnościowego i wyżywienia. W perspektywie funkcjonującego światowego handlu produktami rolnymi Rada przypomina o znaczeniu równorzędnych partnerstw, które uwzględniają zarówno interesy i priorytety UE, jak i krajów partnerskich.
23. Rada podkreśla znaczenie utrzymania otwartych szlaków handlowych i ubolewa nad wszelkimi zakłóceniami, które mają negatywny wpływ na globalne bezpieczeństwo żywnościowe i wyżywienie. Rada podkreśla zaangażowanie UE we wspieranie, w razie potrzeby, światowego handlu żywnością i produktami rolnymi za pomocą różnych środków wsparcia handlu.
24. UE powinna nadal inwestować w regionalną sieć połączeń, aby wspierać bezpieczeństwo żywnościowe i wyżywienie na lokalnym i światowym szczeblu poprzez wywóz i przywóz produktów rolnych i podstawowych czynników produkcji. Rada podkreśla, że UE będzie nadal inwestować w korytarze solidarnościowe, biorąc pod uwagę utrzymujące się zagrożenia ze strony Rosji dla bezpieczeństwa i stabilności na Morzu Czarnym, w tym wolności żeglugi, oraz w celu poprawy sieci połączeń między Ukrainą, UE i rynkami światowymi. Rada wyraża również ubolewanie z powodu jednostronnego zakończenia przez Rosję „czarnomorskiej inicjatywy zbożowej”, co nastąpiło 17 lipca 2023 r. UE powinna również nadal wspierać procesy regionalnej integracji gospodarczej w innych częściach świata, w tym wdrażanie umowy o afrykańskiej kontynentalnej strefie wolnego handlu, dla której ważne są strategiczne korytarze transportowe.

25. Rada potwierdza swoje stanowisko wobec nieuzasadnionych ograniczeń wywozowych i zobowiązuje się do zwiększenia przejrzystości rynku światowego i poprawy koordynacji za pośrednictwem systemu informacji o rynkach rolnych (AMIS). Rada podkreśla swoje zaangażowanie na rzecz utrzymania globalnego przepływu produktów rolnych i spożywczych. Przypomina, że UE odegrała kluczową rolę w podtrzymywaniu ukraińskiej gospodarki i sektora rolnictwa, w szczególności poprzez ustanowienie korytarzy solidarnościowych oraz zawieszenie należności celnych przywozowych i kontyngentów przywozowych na ukraiński i mołdawski eksport do Unii Europejskiej (autonomiczne środki handlowe). Dzięki tym środkom wsparcia handlu Ukraina mogła kontynuować eksport swoich produktów rolnych. Rada stwierdza również, że zdolność Ukrainy do zabezpieczenia ukraińskiego morskiego korytarza zbożowego na Morzu Czarnym ułatwiła powrót eksportu do państw trzecich i krajów doświadczających głodu.

MULTILATERALIZM

26. Rada podkreśla, że należy podjąć znaczne wysiłki, aby powrócić do realizacji celów zrównoważonego rozwoju. Wobec tych wyzwań UE będzie nadal reaktywnym, odpowiedzialnym i godnym zaufania globalnym podmiotem. UE popiera wspólne wysiłki społeczności międzynarodowej na rzecz osiągnięcia zerowego poziomu głodu do 2030 r.; potrzebne są nowe długoterminowe rozwiązania i inwestycje w odporne systemy żywnościowe. Rada nadal z zadowoleniem przyjmuje postanowienia Paktu na rzecz przyszłości dotyczące bezpieczeństwa żywnościowego. Zakończenie głodu i wyeliminowanie braku bezpieczeństwa żywnościowego i żywieniowego, a także zwiększenie ambicji w zakresie przeciwdziałania kryzysowi klimatycznemu to kluczowe działania w ramach paktu. W tym kontekście Rada podkreśla potrzebę uruchomienia trwałego finansowania ze wszystkich źródeł, w tym od nietradycyjnych darczyńców i sektora prywatnego, co zostanie omówione podczas czwartej Międzynarodowej Konferencji w sprawie Finansowania Rozwoju, która odbędzie się w Sewilli (Hiszpania) w dniach od 30 czerwca do 3 lipca 2025 r.

27. Rada ponawia swoje zobowiązanie na rzecz skutecznego multilateralizmu i podkreśla pilną potrzebę przyspieszenia realizacji Agendy 2030 i określonych w niej celów zrównoważonego rozwoju, w szczególności celu zrównoważonego rozwoju nr 2 „Zero głodu”, a jednocześnie wzywa Komisję, Wysokiego Przedstawiciela i państwa członkowskie do wzmocnienia ich współpracy z kluczowymi partnerami wielostronnymi i krajami partnerskimi w kontekście wielostronnym: stosownymi organizacjami ONZ, w szczególności agencjami w Rzymie oraz Komitetem ds. Światowego Bezpieczeństwa Żywnościowego, z Organizacją Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (OACPS), G-7, G-20 i WTO oraz międzynarodowymi instytucjami finansowymi, zarówno w ich głównych siedzibach, jak i na szczeblu krajowym. Rada apeluje o usprawnienie i lepszą koordynację globalnych inicjatyw na rzecz bezpieczeństwa żywnościowego i wyżywienia w celu wzmocnienia skutecznego multilateralizmu z myślą o przeciwdziałaniu brakowi bezpieczeństwa żywnościowego i niedożywieniu. Zachęca do współpracy między organami FAO (Organizacją Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa), WFP (Światowym Programem Żywnościowym), IFAD (Międzynarodowym Funduszem Rozwoju Rolnictwa) i innymi agencjami ONZ, a także CFS (Komitetem ds. Światowego Bezpieczeństwa Żywnościowego) w celu zwiększenia bezpieczeństwa żywnościowego i wyżywienia oraz usprawnienia zrównoważonych systemów żywnościowych, a także uznaje rolę ruchu „Scaling Up Nutrition”.
28. Rada podkreśla znaczenie szczytu w sprawie żywienia na rzecz wzrostu (N4G), który odbędzie się w marcu 2025 r. w Paryżu, umiejscowienia wyżywienia w centrum agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju oraz politycznego i finansowego przywództwa UE w działaniach na rzecz żywienia. Rada popiera terminową realizację kluczowych inicjatyw, takich jak działania następcze po szczycie ONZ w sprawie systemów żywnościowych i jego podsumowaniach, Globalny Sojusz na rzecz Bezpieczeństwa Żywnościowego, inicjatywa G-7 z Apulii na rzecz systemów żywnościowych (AFSI) oraz deklaracja COP28 dotycząca zrównoważonego rolnictwa, odpornych systemów żywnościowych i działań w dziedzinie klimatu, a także trwające wspólne prace w ramach programu z Szarm el-Szejk dotyczące wdrażania działań w dziedzinie klimatu w rolnictwie, bezpieczeństwie żywnościowym i wyżywieniu, jak również Konwencja o różnorodności biologicznej, konwencja w sprawie zwalczania pustynnienia oraz Ramowa konwencja w sprawie zmian klimatu.
29. Rada z zadowoleniem przyjmuje uruchomienie Światowego Sojuszu na rzecz Walki z Głodem i Ubóstwem (GAHP) w grupie G-20 i jego potencjał w zakresie uzupełnienia istniejących globalnych struktur mających na celu zwiększenie bezpieczeństwa żywnościowego i wyżywienia, w tym globalnej sieci na rzecz przeciwdziałania kryzysom żywnościowym, wraz z opublikowanym przez nią sprawozdaniem na temat kryzysów żywnościowych na świecie, opowiadając się za przekształceniem sojuszu w kompleksową sieć zajmującą się brakiem bezpieczeństwa żywnościowego.

DALSZE DZIAŁANIA

30. Rada potwierdza znaczenie ram opartych na czterech filarach (solidarność, produkcja, handel i multilateralizm). Wzywa służby Komisji, ESDZ i państwa członkowskie do dalszego regularnego przekazywania najnowszych wiadomości i składania sprawozdań na temat zasobów uruchomionych w ramach odpowiedzi Drużyny Europy na globalny brak bezpieczeństwa żywnościowego, w tym na temat konkretnych inicjatyw przewodnich, podkreślając potrzebę gromadzenia wiarygodnych, terminowych i dokładnych zdezagregowanych danych.
31. Rada zobowiązuje się do kontynuowania wysiłków na rzecz bezpieczeństwa żywnościowego i wyżywienia w ramach Agendy 2030 i zintensyfikuje prace w obszarze wzajemnie powiązanych źródłowych przyczyn braku bezpieczeństwa żywnościowego i niedożywienia poprzez kompleksowe strategie promowania rozwoju społecznego, stabilności gospodarczej, odporności na zmianę klimatu i zapobiegania konfliktom, dostosowując działania w ramach powiązania między aspektami humanitarnymi a rozwojowymi i pokojowymi.
32. Aby wspierać koordynację operacyjną i współpracę w terenie, z myślą o osiągnięciu maksymalnego wpływu na długoterminowe odporne bezpieczeństwo żywnościowe Rada wzywa członków Drużyny Europy, by dostosowali swoje interwencje i inwestycje tak, by osiągać wspólne wyniki. Rada wzywa również członków Drużyny Europy do zaangażowania się w działania wyprzedzające i strategie zmniejszania zagrożenia klęskami żywiołowymi, w miarę możliwości poprzez przewidywalne, wieloletnie, elastyczne finansowanie, które umożliwia szybkie zwiększenie skali reagowania na pilne potrzeby i zapewnia ciągłość operacyjną w przypadku kryzysów, którym poświęca się zbyt mało uwagi.
33. Rada podkreśla pilną potrzebę aktywnego przyczyniania się do transformacji rolnictwa i systemów żywnościowych poprzez promowanie zrównoważonej konsumpcji, produkcji i praktyk handlowych, ograniczanie straty i marnotrawienia żywności, w tym, w stosownych przypadkach, znaczące zaangażowanie rolnictwa ekologicznego i praktyk agroekologicznych, a także pobudzanie przyjaznej dla przyrody, mądrze korzystającej z wody i zróżnicowanej krajowej produkcji rolnej w krajach partnerskich.
34. Rada apeluje o większe wsparcie dla lokalnych systemów żywnościowych, rolników prowadzących gospodarstwa rodzinne, małych gospodarstw rolnych oraz mikroprzedsiębiorstw, małych i średnich przedsiębiorstw rolnych (MMŚP), które mają kluczowe znaczenie w długoterminowym zwiększaniu bezpieczeństwa żywnościowego i wyżywienia społeczności poprzez wysiłki na rzecz wyeliminowania nierówności społeczno-gospodarczych. Wsparcie to powinno wspierać sprawiedliwe źródła utrzymania, promować dostęp do powszechnych systemów ochrony socjalnej oraz ułatwiać finansowanie i dostęp do rynku. Szczególną uwagę należy zwrócić na sprostanie wyzwaniom strukturalnym, przed którymi stoją kobiety i młodzież.

35. Rada podkreśla znaczenie strategii Global Gateway we wzmacnianiu odpornych i zrównoważonych rolno-spożywczych i wodnych łańcuchów wartości. Obejmuje to inicjatywy inwestycyjne w pięciu kluczowych obszarach partnerstwa strategii Global Gateway, ze szczególnym uwzględnieniem inwestycji w infrastrukturę transportową i magazynową, edukację i badania naukowe oraz przyjazne dla klimatu i energooszczędne łańcuchy wartości. Rada uznaje potrzebę dalszej dyskusji na temat wzajemnych zależności między strategią Global Gateway a globalnym bezpieczeństwem żywnościowym i żywieniem i koordynowania tych zależności przez Drużynę Europy.
36. Rada podkreśla kluczową rolę nauki i innowacji w przekształcaniu systemów żywnościowych i tworzeniu świata wolnego od głodu i wszelkich form niedożywienia. Uznając ważną rolę międzynarodowych instytucji badawczych i naukowych, takich jak Konsorcjum Międzynarodowych Ośrodków Badań Rolniczych (CGIAR), Rada wzywa do szerszego rozpowszechniania i wykorzystywania produktów opartych na wiedzy i innowacji.
37. Odnotowując znaczenie planu działania UE w dziedzinie żywienia na lata 2015–2025 oraz dostosowania do globalnych celów Światowego Zgromadzenia Zdrowia w zakresie żywienia i celów zrównoważonego rozwoju, Rada wzywa Komisję, by nadal koordynowała z państwami członkowskimi podejścia do żywienia, w szczególności w kontekście szczytu w sprawie żywienia na rzecz wzrostu (N4G), oraz by rozważyła zmieniony plan działania w ramach zobowiązania N4G.
38. Rada potwierdza swoje niezachwiane poparcie dla Ukrainy tak długo, jak będzie to konieczne. Wzywa do dalszego wspierania eksportu żywności z Ukrainy, jej odbudowy gospodarczej i operacji rozminowywania oraz priorytetowego traktowania sytuacji humanitarnej Ukrainy.
39. W tym kontekście Rada wzywa do wzmocnienia reakcji Drużyny Europy na brak bezpieczeństwa żywnościowego i niedożywienie, ze szczególnym uwzględnieniem poszanowania praw człowieka. Rada przypomina o dobrowolnych wytycznych Komitetu ds. Światowego Bezpieczeństwa Żywnościowego (CFS) dotyczących prawa do odpowiedniej żywności, uwzględniających kwestie humanitarne, rozwojowe, makroekonomiczne, rynkowe, handlowe, polityczne, analizy dotyczące płci i narzędzia polityczne służące osiągnięciu maksymalnego wpływu. Rada podkreśla znaczenie współpracy z partnerami międzynarodowymi i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego. We współpracy z instytucjami finansującymi rozwój i agencjami dwustronnymi zbadać należy innowacyjne narzędzia.

40. Rada podkreśla potrzebę przeciwdziałania zagranicznym manipulacjom informacjami i ingerencjom w informacje oraz próbom destabilizacji, które osłabiają wysiłki na rzecz bezpieczeństwa żywnościowego i wyżywienia.
41. Będzie nadal zaangażowana na szczeblu politycznym, podobnie jak w przypadku COP 29, w odniesieniu do przyszłych zobowiązań wysokiego szczebla, w tym szczytu w sprawie żywienia na rzecz wzrostu, następnego Europejskiego Forum Humanitarnego i szczytu UE-Afryka.
-